

fører gjorde ogsaa gældende, at man til den saakaldte Grønlandernes Kasse lod Grønlænderne svare, hvad han kaldte, en „Indkomstskat paa 20 pCt.“ Nu maa jeg erkende, at den Ordlyd, der bruges i de foreløbige Bestemmelser af 1871, giver den ærede Ordfører en vis Ret til at udtale sig paa den Maade, men Forholdet er imidlertid dette, at man har ikke brugt denne Fremgangsmaade, som man kunde antage skulde følges efter de foreløbige Bestemmelser § 1. Man har derimod ladet Grønlanderne faa den samme Pris for deres Produkter, som de tidligere fik, og saa ladet Handelen tilsvare $\frac{1}{5}$ af det Beløb, der blev indhandlet paa hver enkelt Koloni, til Grønlandernes Kasse, og det er disse Midler, som benyttes til de forskellige kommunale Formaal, som Forstanderskaberne administrere, og som vi her under andre Poster opføre som Statens Tilskud til de kommunale Anliggender i Grønland.

Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at medens vi havde faaet Selvstyre paa Island, saa var der endnu slet ikke rørt noget ved de grønlandske Forhold, der var ingen Forandring sket i de sidste Aar, og alt gik i den samme Bedrøvelighed som hidtil.

Jeg tror nu i det hele, at det maa erkendes fra alle Sider, at det er overordentlig vanskeligt at komme til nogen fast Overbevisning om, hvilke Reformers det er rigtigt at indføre paa dette Omraade, og jeg er ogsaa af den Mening, at naar der har været adskillige Aar, hvor man har ladet Forholdene blive nogenlunde, som de hidtil have været, skyldes dette ikke manglende Interesse for disse Forhold, hverken hos Administration eller Rigsdag, men saa skyldes det, at der hos de interesserede — og ogsaa hos mange kyndige Folk, der have haft Lejlighed til at sætte sig ind i Forholdene — har været meget modstridende Anskuelser om, hvilken Vej man egentlig burde gaa for at komme til det bedst mulige Resultat. Men jeg skal dog, hvad særlig de senere Aar angaar, bemærke, at der har været mange forskellige Reformforslag under Overvejelse i Administrationen, og at der ogsaa for Tiden er betydelige Reformforslag under Overvejelse. Der er saaledes

udarbejdet et Udkast til en Revision af de foreløbige Bestemmelser angaaende hele Administrationens Ledelse, og det er Tanken, at et saadant Udkast, trykt og affattet i det grønlandske Sprog, skulde sendes til Forstanderskaberne, og at de grønlandske Medlemmer skulde drøfte det hjemme med andre indfødte, inden det kom til nogen ny og endelig Forhandling i Forstanderskaberne. Endvidere er der Forslag under Overvejelse om at fremhjelpe Fiskeriet, om Ydelse af Laan til Erhververne i Lighed med de Former for Laan, som vi ogsaa i de senere Aar ere komne ind paa herhjemme, og Forslag til Fremme af Hvalfangst. Alle disse Spørgsmaal ere for Tiden under Overvejelse og til Dels færdige i Administrationen. Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører vil erkende, at det her — ligesom vistnok paa adskillige andre Punkter i hans Foredrag — var meget for stærke Ord, han anvendte, naar han mente at kunne gøre gældende, at der overhovedet ikke var taget noget Initiativ til Fremskridt paa dette Omraade heller i de senere Aar.

Naar saavel den ærede Ordfører som ogsaa det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) talte om Muligheden af Nedsættelsen af en Kommission om dette Spørgsmaal, skal jeg hertil kun bemærke, at jeg ønsker ikke at udtale mig bestemt derom i dette Øjeblik. Jeg antager, at heller ikke noget af dette høje Tings Medlemmer vil finde dette urimeligt. Det er jo ikke saa overmaade længe siden, at jeg har faaet det Hverv at beklæde dette Embede, og det vil da sikkert findes naturligt, at jeg ønsker nogen Tid til at overveje de forskellige Reformforslag, som jeg alt ved min Tiltrædelse har fundet i Ministeriet. Jeg skal dog blot i Anledning af, at jeg ogsaa har forefundet et Forslag om Nedsættelsen af en Kommission, der skulde have besluttende Myndighed, udtale, at noget saadant vilde jeg under ingen Omstændigheder kunne tænke mig at gaa med til, og jeg antager heller ikke, at Rigsdagen vilde kunne gaa ind paa, at der i noget Forhold — og navnlig heller ikke i et Forhold af denne Art — blev nedsat en Kommission, der ligefrem skulde have Ret til at træffe Beslutninger. Jeg er nærmest tilbøjelig til foreløbig at